

tægt. Det staar i § 22, at det ikke er tilstrækkeligt, at nogen i det sidste Aar har haft en ren Indtægt af den fordrede Størrelse, men Indtægten maa tillige hidrøre fra saadanne Kilder, at den kan anses for aarlig eller antages at ville aarlig vende tilbage. Derved er der blevet overladt en stor Vilkaarlighedsret til Valgbestyrelsen. Det forekommer mig, at naar en Mand dokumenterer, at han har haft den Indtægt det sidste Aar, som han opgiver, maa han være berettiget til Valgret, selv om det kan bevise, at han det foregaaende Aar har haft mindre, og han ikke kan bevise, at han næste Aar vil faa det samme. Bestemmelsen i § 22 giver Anledning til Vilkaarlighed, og der vilde vistnok fra Ministeriets Side kunne gøres administrativ Indsigelse imod, hvad der saaledes maatte foretages fra Valgbestyrelsens Side.

Ændringsforslaget under Nr. 12 gaar ud paa, at der mellem de Udgifter, som Regeringen har paataget sig, ogsaa skal optages Udgiften til en Skoledirektør. Forholdet er nemlig, at Skoleundervisningen staar langt tilbage paa Øerne, og uagtet man for Øjeblikket har en Mand, der med stor Interesse og Dygtighed leder hele Undervisningsvæsenet, er han dog en Ud-lænding og kan ikke forudsættes at have den Interesse for alle Forhold, der vedrøre Moderlandet, og den Interesse for at hæve Befolkningen til et Standpunkt, der med Hensyn til Undervisningen staar lige med Undervisningsforholdene her i Landet, som en Dansk. Man har troet, at man bedre vilde befordre Oplysningen i Befolkningen paa Øerne, naar man fik en Skoledirektør sendt ud herhjemme fra, mod at Staten saa overtog Udgiften dertil. Der er ogsaa senere hen stillet Ændringsforslag om en Løn til denne Mand, ligesom man maa være forberedt paa, at der vil tilkomme den nuværende Pension ved hans Afgang. Udvalget har imidlertid anset det for saa vigtig en Sag for Øernes Fremtid, at Skoleundervisningen betrygges saa meget som muligt, at vi have stillet Forslag om, at Skoledirektøren optages blandt de Mænd, som ansættes og lønnes af den danske Stat.

Endelig er der stillet et Ændringsforslag under Nr. 14 af Flertallet. Det er subsidiært tiltraadt af et Mindretal, der gaar noget videre i den Retning, Ændringsforslaget antyder. Betingelsen for, at disse Love kunne virke hensigtsmæssigt, er, at man har Sikkerhed for, at Kolonialraadene kunne opfylde deres pekuniære Forpligtelser overfor Moderlandet og overfor Befolkningen. I Regeringsforslagets § 10

staar der, at saafremt det maatte vise sig, at en Kommune er ude af Stand til ved de aarlige Indtægter at dække det fremkomne Underskud, kan det af Finansministeriet bestemmes, at Dækning kan tilvejebringes ved en procentvis midlertidig Forhøjelse af Indførselstolden. Udvalget har ment, at denne Bestemmelse „kan“ er for vag og foreslaar i Ændringsforslaget, at der skal staa „skal“. Man frygter desuden for at komme tilbage til det tidligere Forhold, hvor man, naar der var Underskud, overlod Staten at betale, og til Sikkerhed for, at det ikke kan ske, forlanger man, at der skal staa „skal“. Men yderligere er Udvalget af den Mening, at det er en meget daarlig Vej, at hvis Kolonialraadene ikke kunne klare Udgifterne, og altsaa skulle udskrive ny Skatter, at det da skal ske ved en Forhøjelse af Tolden. De indirekte Skatter ere i Forvejen særdeles høje derude, og det er med stor Modvillie, at Ministeriet og Udvalget gaa med til disse store indirekte Skatter, men naar man i Tilfælde af Underskud yderligere skal forhøje Tolden, forekommer det Udvalget, at man gaar vel vidt. Man havde ønsket at kunne indsætte den Bestemmelse, at Dækningen skulde ske ved en Formue- og Indkomstskat. Imidlertid have Kolonialraadene bestemt modsat sig det foreløbig, men Udvalget har dog ment at burde stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Underskuddet skal dækkes enten ved en procentvis Forhøjelse af Indkomstskatten for det følgende Aar, eller ved, naar Overenskomst derom træffes med Kolonialraadet, en Formue- og Indkomstskat, hvis Regler bestemmes ad Lovgivningens Vej. Et Mindretal har i Ændringsforslaget under Nr. 15 stillet den bestemte Fordring, at Dækningen altid skal tilvejebringes ved en Formue- og Indkomstskat, medens Flertallet i Udvalget, som alt sagt, har ment at maatte lade sig nøje med at henstille til Kolonialraadene at vælge enten en procentvis Forhøjelse af Indkomstskatten eller en Formue- og Indkomstskat. Der er den Vanskelighed ved straks at paabyde en Formue- og Indkomstskat, at man endnu staar alt for usikkert lige overfor Formuen og Indtægten derovre til straks at kunne paaligne en saadan.

Derimod kunde man ønske, og Udvalget har ogsaa udtalt et Ønske derom i Betænkningen, at man snarest forberedte Regler for, hvorledes en saadan Skat skal iværksættes. Regeringsforslaget paabyder en Revision af disse Bestemmelser om 10 Aar, altsaa senest til den Tid kan man forlange